τοῦδε συνέβαινε, τοῦτοβεωρούμεν περιττὸν νὰ τὸ εἴπωμεν, διότι οὐδεὶς Δήμαρχος ἡ Ἀστυνόμος, ἔχων φιλοτιμίαν καὶ συναίσθησιν τῶν καθηκόντων του, θέλει ἀκμῆθῆ νὰ ἐπαπολοβῆ ἡ μέτρι τοῦδε κατόχρησις, καὶ οἱ πολῖται νὰ ἐκβίζωνται εἰς τὸ σκότος.

8ον Νὰ κατασκευασθῶσιν αἱ δυνατὸν ἀμεσοτέ ὁδοί, αἱ συγκοινωνοῦσαι τὰ χωρία τοῦ Δήμου μετὰ τῆς πόλεως Λαμίας, νὰ κατασκευασθῶσιν τοιλάχιστον δύοι αἱόδοῖοι ἀριῶν χωρίων, ἐὰν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι δύσκολον νὰ κατασκευασθῶσιν ἀμαξιτοί, διότι τι, ἀφῶπαντες-αισφόρουσιν διάτῶν φόρων των, οὕτω διεκοῦνται ἅπαντες νἀμεθῆξωσι τῶν εὐεργετημάτων τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

9ον Νὰ λαβῆ πρόνοια ὅπως ἡ διὰ ὁρύσσεων ἡ διὰ φρέατων προμηθεῦῆ τὸ ἀναγκαῖον ὕδωρ εἰς τινα χωρία, τὰ ὁποῖα στεροῦνται.

10ον Νὰ κατασκευασθῶσι μικροὶ γέφυραι εἰς τινα μέρη καὶ εἰς τινὰς ὁδοὺς, διὰν συγκοινωνοῦσι τὰ χωρία μετὰ τῆς πόλεως.

11ον Νὰ γείνοι δημοτικὴ σχολεῖα, εἰς τινα χωρία, εἰς τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε δὲν ὑπάρχουσι.

12ον Νὰ δενδροφυτευθῶσιν αἱ δημοτικαὶ ὁδοὶ, πρῶτον ὁ ἀπὸ Λαμίας μέχρι Μεγάλης Βρύσεως, δεύτερον ὁ ἀπὸ Λαμίας μέχρι πηγαδουλίων, διότι εἰς αὐτοὺς γίνεται ὁ γενικὸς τῶν πολιτῶν περίπατος καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους.

13ον Νὰ κατασκευοῦῆ ἀμαξιτὴ ὁδὸς ἀπὸ τὴ Ἐξοτεῖλη τῆς Ταράτζης, καὶ παραλλήλως τοῦ μυλωλείου μέχρι τῶν μύλων, καὶ νὰ δενδροφυτευθῆ, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς τερπνὸς περίπατος κατά τε τὸ ἔαρ, τὸ θέρος, τὸ σθινόπωρον, καὶ τὸν χειμῶνα. Οἱ πάντες δὲ θέλουσι συνομολογήσῃ μεθ' ἡμῶν, ὅτι οὐδαμοῦ, εἰς οὐδὲ μίαν πόλιν, οὐχὶ μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἀπάσης τῆς Εὐρώπης, δὲν θέλει ὑπάρξει τερπνότερος περίπατος ἀπὸ τὸν περίπατον τοῦ μυλωλείου, ὅταν κατασκευασθῆ ὁ ὑποδεικνυόμενος δρόμος, διότι τι ἡ θεα του θέλει εἶσθαι καταγητευτική.

14ον Πρὸ πάντων, ὅμως νὰ κατασκευασθῶσι αἱ πλατεῖαι· ἡ πρώτον ἡ μὲν Πλατεία τῆς Ἐλευθερίας, νὰ ἰσοπεδοῦῆ, ὅσον εἶναι δυνατὸν, νὰ ἐπιχαλικωθῆ ἡ ἀμμοστρωθῆ, διὰ νὰ δύνανται οἱ πολῖται νἀπεκπατῶσιν ἐλευθέρως, καὶ νὰ μὴν προσκέπτωσιν ἀπὸ τὰς ἐσοχὰς καὶ ἐξοχὰς τῶν λίθων, ὡς συμβαίνει ἤδη· δεύτερον, νὰ ἐπιχαλικωθῆ καὶ ἀμμοστρωθῆ καὶ ἡ Πλατεῖα τῆς ὀγορᾶς, διότι δυστυχῶς ὀσάκις ὁρίκει κατανῆ σχεδὸν ἀδιάβατος.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ὀλίγα, ἐκ τῶν πολλῶν ἀναγκαιοτάτων δημοτικῶν ἔργων, ὁ. πεδεικνύομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, πιστεύοντες ὅτι καὶ ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ οἱ Σύμβουλοι αὐτῆς θέλουσι φιλοτιμηθῆ νἀρίσωσιν ἰχνη τῆς διαβεβαιοῦς των. Ἀναγωρίζομεν ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπεδεικνυομένων δημοτικῶν ἔργων ἀπαιτοῦνται κεφάλαια χρηματικὰ, ἴσως· ἀνώτερα τῶν δυνάμεων τοῦ Δήμου, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἀπαιτοῦμεν νὰ ἐκτελεσθῶσι ταῦτα εἰς ἓν ἔτος, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ γείνῃ ἀκρῖῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναγκαιοτέρων, καὶ ἀρκουμεθ νὰ περαιωθῶσι καὶ μετὰ τέσσαρα ἔτη. Προσέτι φρονοῦμεν, προκειμένου νὰ γείνωσι τοιαῦτα σπουδαῖα ἔργα, μέλλοντα νὰ μεταβάλλωσι τὴν μορφὴν τῆς πόλεως καὶ τοῦ Δήμου, ἐὰν δὲν ἐπαρκέσωσι τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δόνα ται νὰ δανειοῦῆ 100, ἢ καὶ 200, χιλιάδας δραχμῶν ἐπὶ πληρωμῇ τόκου καὶ χρέωλυσίου ἐκ τῶν δημοτικῶν εἰσοδημάτων, ὥστε ἐν χρονικῷ τινὶ διαστήματι ν' ἀποπληρωθῆ τὸ χρέος, ἡ πόλις καὶ ὁ Δῆμος ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ τῶν δημοτῶν, καὶ ἐκφράζωσι τὴν εὐγνωμοσύνην των, εἰς τοὺς πρωτουργοὺς τῆς εὐδαιμονίας των ταύτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Περὶ τῆς δημοσίου ἐτραλείας καὶ εἰς τὸ φύλλον τοῦτο δὲν ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν σπουδαῖον τι ἐκ τοῦδεκαετερικοῦ. Ἐκ δὲ τῆς Θεσσαλίας πληροφορούμεθα τὰ ἑξῆς·

Ὁ Μεχμὲτ Ἄλῆ Πασᾶς ἐνισχεῖται ἐκ τῆς ε Αἰκατερίνης τοῦ Ὀλύμπου ε ἐρθεσεῖ, Ἀλμυρὸν ἡ κατεγίνεται ἤδη νὰ ἐκτοπίσῃ τοὺς σκιπέτας Σαρκατζανούς εἰς τὸν Δούνάβιν καὶ ἀλλαχοῦ, ἐὰν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν δὲν παρουσιάσωσιν, ἡ δὲν καταδείξωσι τοὺς λῃστὰς, τοὺς ὁποίους, ἄρουκτα αὐτοὶ τροροδοτοῦσι καὶ ἀτοκρὶπουσι. Κατ' αὐτὰς συνέλαβε καὶ ἐρυλάκισε συμμορίαν τινὰ λῃστῶν ἐντοπίων. Ἐκ δοθέκα συγκειμένη», οιτινες, ὡς φαίνεται, δὲν εἶχον προλάβει νὰ διαπράξωσι μεγάλας λῃστρικὰς πράξεις. Ὁ πολλῶν ἐπαίνων ἄξιος οὗτος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ, δρκστηρίως. κατεγίνεται εἰς ἀνακάλυψιν, σύλλψιν καὶ καταστροφὴν τῶν εἰσέτι ὑπαρχουσῶν λῃστρικῶν συμμοριῶν, οὐδενὸς κόπου φειδόμενος, ἀλλ' αὐτοπροσώπως μεταβαίνων ὅπου ἡ ἀνάγκη τὸν προσκαλεῖ. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἤλθον αὐτῷ αἱ ἀποφάσεις τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, δι' ὧν ἐπιβεβαίονται ποιναὶ φυλακίσεως εἰς τοὺς εἰς αὐτὸν προσαλθόντας λῃστὰς, οἷον εἰς τὸν Νικόλαον Φεντίνα», Ἀριστείδην Καραγιέννην, Δημήτριον Κόκκινον, Ἀνδρέαν Τσούνην, Ἀλέξιον Μπέλεχα, Βασίλειον Κούτρα, καὶ λοιπούς, περισσοτέρων ἢ ὀλιγωτέρων ἑτῶν, ἀναλόγως τῶν κακουργημάτων, ἅ τινα οὗτοι εἶχον διαπράξει. Περὶ δὲ τινος παλαιοῦ λῃστοῦ Κελογήρου ἢ Χαρωπῆ καλουμένου, ὁ ἐξοχώτατος Μεχμὲτ Ἄλῆ Πασᾶς θέλει λάβει οἴκτον καὶ θέλει τὸν ἀπολύσῃ, διότι ἀπὸ δεκαπενταετίας μένων εἰς τὰς φυλακὰς ἐξεπλήρωσε τὴν ποινὴν του, οὐδεμίαν δὲ ἔπραξε νέαν λῃστρικὴν πρᾶξιν. Ὁ ἀρχιλῃστὴς Στράτζος μετὰ τῆς συμμορίας του καὶ τῆς αὐτὸν ἀκολουθούσης ἐρωμένης του Ἐλισάβετ 22 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, ἐτιμήθεν ἐκ τῆς ε Αἰκατερίνης ε εἰς Καρδίτζαν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν ἔφυγεν, καὶ κύριος οἶδε ποῦ κρύπτεται, ἐλπίζει ὅμως ταχέως νὰ συλλάβῃ τὴν συμμορίαν ταύτην ὁ Μεχμὲτ Ἄλῆ Πασᾶς, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς, ἐὰν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ νόμου, ἐκτοπίσῃ, ἢ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς σκιπέτας Σαρκατζανούς νὰ μένωσιν πφὸ τῆ Ἑλληνικὰ μεθόρια, ὡς περὶ τούτου ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὰ προλεσόντα φύλλα. Πιστεύομεν δὲ ἀδιστάκτως ὅτι τοῦτο θέλει πρᾶξει ἡ Κυβέρνησις, διότι γνωρίζομεν ὅτι ἐκεῖνα διατρέχει διακαῆ ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἴδῃ καταστραφομένην τὴν λῃστείαν.

— Ἐδημοσιεύθη καὶ ὁ ἕκτος τόμος τῶν παραλλήλων βίων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ἑπανοστάτεως τοῦ 1821 παρὰ τοῦ Ἰατροῦ Κυρίου Ἀναστ. Ν. Γοῦδε. Ὁ τόμος οὗτος ἐμπεριέχει τὴν διογραφίαν τῶν Ἠφιλαντῶν, Μουρουζῶν, Γεωργίου Βοῦβολαχη, Πατρὸς τοῦ νῦ· Πρωθυπουργοῦ Δημητ. Βούλγαρη, Μαυρομιχελῶν, Σοῦτζων, Μαυροκορδάτων, Κωλέτου, Θ. Νέγρη, Θ. Κανακάρη καὶ Ῥούφου, Ζαΐμῶν, Ἀλεξίου Νούτζου, καὶ Π. Κριεδάκη.

Θεορούμεν περιττὴν πᾶσαν σύστασιν τοῦ εἰρημένου βιβλίου, διότι τίς Ἕλλην δὲν θέλει φιλοτιμηθῆ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ διὰ νὰ μάθῃ ὁ τοῖοι τινὲς ὑπῆρξαν οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, καὶ ὑπὸ ποίων ἐκσφοῦντο ἀρετῶν, καὶ ὑπὸ ποίων ἐμπορροῦντο ἀγῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων, δυνάμει τῶν ὁποιῶνἐκτόρθωσαν τοσοῦτα μεγάλα καὶ καταληκτικὰ ἔργα, ὥστε ἐθαυμάσθησαν καὶ θαυμοῦζονται παρ' ὅλου τοῦ πεφωτισμοῦ κόσμου; Εἴθε νὰ εὑρεθῶσιν φιλοπάτριδες ἄνδρες ὅπως συνδρόμωσι τὸν ἀξιότιμον τοῦτον συγγραφέα Κύριον Α. Γοῦδεν διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ μέγα ἔργον, ὅπερ ἀνέλαβε, ἤτοι νὰ ἐκδόσῃ καὶ τὴν βιογραφίαν πολλῶν ἔτι μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἐπανοστάσεως, οἵτινες θέλουσι σχηματίσει ἐξ ἑτὸ τόμους κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ συγγραφέως.

— Ὁ ἀρχιλῃστὴς Βελούλας μετά τινος συμμορίτου του, κρυπτόμενος εἰς τὰ χωρία Μακρακώμης ἐξῆλθε πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν πρὸς ἄγραν, ἀποπειραθεὶς νὰ αἰχμαλωτίσῃ τὸν υἱὸν τοῦ Κουτρώτζου ἀπὸ Γιαννιτζοῦ, τοῦτου δὲ ἐνοησάντος τοὺς λῃστὰς καὶ τρατένος εἰςρυγῆν, οἱ λρσταὶ ἐλαβον διεύθυνσιν πρὸς τὰ μεθόρια, καθ' ὁδὸν συναντήσαντες δύω κατοίκους Γιαννιζοῦζους σὺν νέλλαδον, ἢ τοὺς ἔφερον μαζοῦτος, ὡκείχμα λύτους ἢ τὲ ἐνὰ μὴν τοὺς προδόσωσιν. Ἀκο λούθως ὡςμάθομεν ἀπέδρασαν ἐκ τῶν χειρῶν των καὶ οὗτοι εἰσῆλθον εἰς τὸ Τουρκικὸν καταδιωκόμενοι ἐκ τῶν ἡμετέρων στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων. Ὀθὲς ὅμως ἐλθόντες τινὸς ἐκ τοῦΤουρκικοῦ,ἐδιεγήθη ὅτι οἱαὶτοὶ λρσταὶ εἶχον εἰσέλθη εἰς τὴ Μοναστήριον Ῥεντίνας, ἔνθα ἐνοησάντες αὐτοὺς οἱ Τοῦρκοι τοὺς ἐπολιόρκησαν, ἀλλὰ δυστυχῶς, ἔνεκα τῆς ἀνικανότητος τῶν πολιορκητῶν, οἱ λρσταὶ ἐκατόρθωσαν καὶ ἀπέδρασαν ἀβλαβεῖς.

— Ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἐκδώσωμεν τὸ φύλλον τὸ Σάββατον, ἐλάβομεν τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ διὰ σήμερον δευτέραν ἤτοι ἐφ' Μαρτίου, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ λάβωμεν ταχυδρομεῖον τι διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν τὰ ἐν Ἀθήναις διατρέχοντα, ἀλλὰ καὶ τέλεν εἰς μάτην ἐπαρμαίναμεν, διότι ὁ ἔλθὼν σήμερον ταχυδρόμος ἔφερε ἐφημερίδας ἀπὸ

14 Φεβρουαρίου μόνον. Ἡ διοικητικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἀπόστειλεν πρὸ ἐξ ἡμερῶν εἴκοσι στρατιῶτας καὶ διπτανᾶς εἰς τὰ χωρία τῶν Ἀλμυρῶν Θοσνίας καὶ Ἐλατείας, ὅπως κατοχθῶσωσι ν' ἀνεξέωσι τὸν ἐκ τῶν χιόνων κεκλεισμένον δρμεῖσιον δρόμον ε Μακρυᾶς Ῥάχης καὶ Βασιλικῶν ε ἀλλὰ σήμερον οἱ μὲν στρατιῶται ἐπὶ στοεῆων οἱ δὲ ταχυδρόμοι ἐὰν ἔλθοι. Λέγεται δὲ ὅτι καταπληκτικὴ εἶναι ἡ εἰς τὸ μέρη ἐκεῖνα τῆς Λοκρίδος πεσοῦσα χιών. Δεκαδὲς χιλιάδων πρόβατων καὶ αἰγῶν καὶ πολλὰ γοῦδρικὰ ζῶα, οἷον ἵπποι, βόες κλπ. ἐχθθήσαν εἰς Λοκρίδα, καὶ πολλαὶ οἰκογένειαι θλιεροτεμέναι ἐδιστύχησαν, χάσασαι ἅπασαν αὐτῶν τὴν περιουσίαν.

— Εἰμεθα φίλοι τῆς ἡνεστωσῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν ὡς τοιοῦτοι διεκαιοῦμεθα νὰ τὴν παρακαλέσωμεν καὶ εἰς ὀνόματος ἅπασης τῆς ἐντοῦθα κοινωνίας, νὰ ῥίψῃ ἐν ὄλεμμα ἐπὶ τῆς οἰκτρᾶς κατοστάσεως, εἰς ἣν δια τελοῦμεν, στερούμενοι πάσης συγκοινωνίας, τηλεγραφικῶς μὲν ἀπὸ πέντε περὶ που μηνῶν, ταχυδρομικῶς δὲ ἀπὸ δύω μηνῶν, εἰς δὲ τὸ διαστημα τῶν δύω τούτων μηνῶν ἅπαξ ἢ δὶς ἐλθόμεν ταχυδρομεῖον, ἐπληροφορήθημεν· διὰ τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ διατρέχοντα ἀπὸ τὸ ἀτμοκίνητον, ὅπερ μᾶς ἐπισκέπτεται κατὰ δεκαπενθήμερον. Εἶναι λοιπὸν ὑποφορητὴ κατόστασις αὕτη; Ὁ λων τῶν πολιτῶν πάσης τάξεως τὰ συμφέροντα κατεστρέφοντει, ἀποκλεισθεῖσῶν ἐμπόρων. Ἀεὐδεκατρίῶν ἤδη ἐτῶν ὑπάρχει συοτημένος ὁ Τηλέγραφος ἐν Λαμίᾳ, ἀλλ' οὐδέποτε ἐν τῷ διαστήματι αὐτοῦ συνέδη διακοπὴ τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας, εἰμὴ διὰ 5—10 ἡμέρας, μόνον ἐπὶ τῆς μακρᾶτιδος ἀνωφρουτικῆς Κυβερνήσεως εἴχομεν τὴν τυχίαν νὰ στερηθῆμεν τοῦ τηλεγράφου ἐπὶ 5—6 μῆνας, εἰς τρόπον ὥστε ἐλάσσονα ἡμέρας πέντε δὲ ὑπάρχῃ τηλέγραφος ἐν Λαμίᾳ. Ὀθὲν θερμῶς νὰ θεωτεινωσεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ λαβῇ τὰ πλέον ἐντονα καὶ ὀρσα ἤρια μέτρα, ὅπως ἀπαλλάξῃ τον τοσον τοῦτον ἀπὸ τὴν κα τατύχουσα ἡμᾶς ταύτην στενογωρίαν, ἐνεκ τῆς ἀλλεῖῆεως τηλεγράφου, καὶ τῆς καθυστερήσεως τῶν ταχυδρομείων.

Προσέτι παρακαλοῦμεν τὸν ἐπὶ τῆς Πειθάς Κύριον ὑπουργὸν, ἵνα εὐχρεστήσωμεν ἀστείῳ εἰς τὸ ἐν Λαμίᾳ Γυμνασιον καθηγητὴν τῶν Λατινικῶν, διότι ἐν ᾧ τὸ μάθημα τοῦτο ἀπαιτεῖται, ὡς λίαν οὐσιῶδες, εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν, ἐπὶ πολλοὺς ὅμως μῆνας οἱ δυστυχεῖς μαθηταὶ στεροῦνται καθηγητοῦ, καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ εἰρημένου μαθήματος.

— Εἰς τὸ ἀνωτέρ. Κύριον ἄρθρον ἐπαριθμοῦντες ὅσα νοεῖῆομεν ἀπολυτῶς ἀναγκαῖα δημοτικὰ ἔργα, ἄπερ δέον νὰ γείνωσι διὰ νὰ μορφωθῇ ἡ πολις Λαμία καὶ ὁ Δῆμος, παρελείψαμεν νὰ εἰπωμεν ὅτι ἀνάγκη νὰ ἐμπιοσθοῦν ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ βυροστῆρία, καὶ νὰ γεῖωσι τὰ κρεοπωλεῖα ἐκτὸς τῆς πόλεως, ὡς περὶ τούτων πολλάκις ἐγράψαμεν διότι καὶ τὰ βυροσδείῆα, καὶ τὰ κρεοπωλεῖα γίνονται παρεῖτα μεγάλης δυσοδίας, ἐπομένως καὶ ἀσθενῶν, καὶ εἶναι ἐντροπὴ εἰς τοιοῦτον ἐποχὴν προόδου καὶ πολιτισμοῦ, ἐν Λαμίᾳ νὰ διατηρῶνται τὰ βροσεῖῆεῖα καὶ τὰ κρεοπωλεῖα ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς. Προσέτι νὰ λαμβῆθοι μέτρα, οἷα ἐπῆοτε, ὅπως τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ τυροσδεστιῆ ἀντλία, ἤτις καὶ αὐ ἔχοσ τ ε καὶ δυδωμέ«, διότι τὰ λίν τὸ ἐτανλαμβέίνωμ διὰ ἐκατοστὴν ἡ σος φορὰ, δὲν εἶναι ὑπόφερτὸν νὰ στε ρῆται μία πόλις, ὡς ἡ Λαμία, τυροσδεστιῆ, ἀντλίας, ἐν' οὗ τοιαῦτα ἔχει ἀξιόλογα οἰκοδομήματα.

— Τὴν στιγμὴν ταύτην, καθ' ἣν ἐκδίδομεν τὸ φύλλον, νέα χιὼν ἤρξατο εἰς τὰ περὶ ἡμᾶς ὄρη, ἀρκεῖ δὲ νὰ πηχεῆεῖ χιόνος μᾶς εἰδοποιήσῃ, ὅτι καὶ εἰς Λαμίαν καὶ εἰς τὴν πεδιάδα θέλει πέσει νέα χιών, ἡτις ἀφεόκτωφέλεε καταστρέψει, ὅσα μόγις τοῦδε ἐμείναν ζῶα. Ὅσον φείνονται ὀρκίοι οἱ ἐστραμένοι δημητριακοὶ καρποί, καὶ ἐπιγγέλλονται ἀξιόλογον συγκομιεῖς, τοσοῦτον κακὴ γίνεται ἡ δία τοὺς ὀλίμους καρποὺς καλλιέργεια, διότι, ἐν ᾧ κατὰ τ' ἄλλα ἔτη μέχρι τῆς ἐτοῦῆς ταύτης οἱ γεωργοὶ εἶχον σχεδὸν ἅλους τοὺς διὰ ὀλίμους καρποὺς ἐτοιμαζομένους ἀγροῦς, ἀροτριωμένους (ἀγρωμένους) ἐφέτως ἡ ἄλλος ἀστεμπεῖνοι ἐνάρξιν, ἢ μικρὰν καὶ ὁλίγος ἀστεμαντον ἔκαμον ἐργασίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλὰ ὀλίγα ὀλμμα θὰ δυνηθῶσι νὰ καλιεργήσωσιν οἱ γεωργοί.

— Ἡ εἰς ἐργολαβίαν δοθεῖσα κατασκευὴ ῥήγματός τινος τοῦ Σπερχειοῦ, δὲν ἐγένετο, διότι πρότινων ἡμερῶν ὁ Σπερχειὸς εἰςπεκλημμμήσῃ, ὡς κύριος οἶδεν, ἐὰν ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῶν χιόνων, ἐξακολουθούσης τῆς πλημμύρ.ς θὰ κατορθωθῇ νὰ κατασκευασθῇ καὶ ἐκ τούτου μεγάλη θέλει προξενηθεῖ ζημία.

Ἐν ᾧ περὶ πολλῶν ἑταιριῶν, προτιθεμένων τὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐργολαβίαν μεταλλείων καὶ ἄλλων σπουδαίων ἔργων, πολλὰς ἐγένετο λόγος πρὸ τριῶν τεσσάρων ἐτῶν, μόνον περὶ ἑταιρίας τινὸς προς ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαΐδος, τοῦ μεγίστου τῶν ἐν Ἑλλαδι μεταλλείων, ἐὰν ἐπιτρέφηται ἡμῖν νὰ τὴν χαρακτηρίσωμεν οὕτω, οὐδεὶς ἐνένετο λόγος, καὶ τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος βλέπον τὸν ἀναπτυχθέντα ζῆλον πατριτικῆς ἐπιχειρήσεις οἷον μεταλλείων, οἱ ἀγροδρόμων, τραπεζῶν κλπ. ἔνίας δὲ τοῦ των καὶ σοβαρὰς, ἀπορεῖ διατὶ δὲν ἔπαρυν σεῖῆη σπουδαῖα τις ἑταιρία ὅπως ζητήσῃ καὶ λαβῇ τὸ προνόμιον τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος, εἷς ἣς θέλουσι παραχθῇ μέγιστα μέν κέρδη εἰς τὴν ἀναδεξομένην τὴν ἐργασίαν ἑταιρίαν, ποιεῖται δὲ ἤθη καὶ καὶ υλικαὶ ὠφέλειαι εἰς ἅπασαν μὲν τὴν ἑλληνικὴν κοινωνία», ἰδίως ὅμως εἰς τὴν Βοιωτίαν.

Ὁ ἀξιότιμος Κύριος Ἀριστείδης Κ. Δόσιος ἀξιοπαίνως ἑδωκε νῆξιν τινὰ περὶ τοῦ σπουδαίου τοῦτου ἀντικειμένου διὰ τοῦ ὑπ' ἀρίθμ. 1024, ἄρθρου τοῦ ε Μέλλοντος ε ὅπερ ἐκρίνομεν καλὸν νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν ἐφημερίδα μας, τὸν ε Φάρο τῆς Ὀθρυος, ἵνα λάβωσι γνῶσίν τινα οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν εἰς ποίαν εὐρίσκεται σήμερον τὸ περὶ Κωπαΐδος ζήτημα, καὶ ἵνα ἐρεκλύσωμεν τὴν σπουδαίαν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀποξηράνσεως, τοσοῦτον τῆς Κωπαΐδος, ὅσον καὶ πολλῶν ἄλλων ἐν Ἑλλαδι λιμνῶν, αἵτινες μένουσιν καὶ θὰ μένουσι ὡς ἦσαν πρὸ ἀμνημονεύτων αἰώνων, ἐὰν δὲν ἀρθωσιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη νόμων.

αἱ δυσχέρειαι, ὅσαι παρουσιάζονται εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀναλάβωσι τὴν ἀποξήρανσιν μικρᾶς ἢ μεγάλης τοιαύτης λίμνης Περὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ ΣΟΚ. δυσχερειῶν θέλομεν διεκραγματευθῆ ἐν ἰδιαιτέρῳ ἄρθρῳ προσεχῶς.

Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον τοῦ Κυρίου Ἀριστείδου Κ. Δοσίου.

Η ΑΠΟΞΗΡΑΝΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΠΑΙΔΟΣ

Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη εἶναι βεβαίως ἡ γνωστοτάτη τῶν ἐν Ἑλλάδι, διότι καὶ πρὸ πλείστων χρόνων λόγος περὶ αὐτῆς ἐγένετο, καὶ ἀντικείμενον παραχωρήσεως ὑπῆρξε, καὶ πολλάκις διεκροτρόπώς ὑπὸ ἐπιστημονικῶν ἐπῶῆν ἐμελετήθη ὑπό τε τοῦ γεφυικοῦ Φοργάμερ τῷ 1834, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπεστραλμένου τοῦ φιλλήνος βαρόνου Ἑίγκελ γέλλου Σοδζὲ τὸ 1849, καὶ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων κκ Δ. Πεππαγεωργίου, Ἐμμ. Μανιατάκη, Θ. Ἡπίτου, Π. Σαλαστρᾶη καὶ Γ. Μεταξᾶ.

Ἐκ τούτοις, κἀίτοι πολλῶν ὁμιλούντων περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐλίγιστοι εἶναι οἱ τὴν σημερινὴν θέσιν τοῦ ζητήματος γ·ωρίζοντες· τοσοῦτο δὲ ἀνεγνωστόφον νομίζομεν τὴν περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν σήμερον, καθ ὅσον πληροφορούμεθα ὅτι ἡ κυβέρνησις σκοπὸν προτίθεται, νὰ προσῆ ἤδη εἰς νέαν τῆς ἐπιχειρήσεως παραχώρησιν. Καὶ πρὸ πολλοῦ μὲν ἔζητήθη αὕτη ἀπὸ τὸν νῦν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τριῶν ἀλληλοδιαδόχων ὁμάδων σπουδαίων κεφαλαιούχων, ἀλλὰ σχεδὸν οὐδαμῶν ἐλαβον οὐτοι ἀπάντησιν, καὶ οὐτε ἠδυνήθησαν νὰ ἑνοῆσωσι κἀν τίνες αἱ ἐπὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἰδέαι καὶ τίνα τὰ περὶ αὐτῆς σχέδια τῆς κυβερνήσεως. Ἀ; φαίνεται, ὁ κ. Δελιγεώργης ἀφ' ἑνὸς μὲν εὑρίσκετο εἰς δυσχερῆ θέσιν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀτε πολιτικὴς ἄλλοτε ἐν τῇ Βουλῇ ὢν ὑπὸ τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἐπιτεταγθεῖσαν σύμβασιν, ἀφ' ἑτέρου δ' εἶχεν ὑπὲρ τὸ δέον μεγάλην ἰδέαν περὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, καὶ δυσκόλως ἐπείθετο νὰ σκεφθῇ κἀν περὶ παραχωρήσεως αὐτῆς εἰς οἱανδήποτε ἑταιρίαν. Οὕτοι, φρονοῦμεν, εἶναι οἱ λόγοι, δι' οὓς οὔτε ἀπαντήσεως ἠξιώθησαν οἱ ἄλλοτε τὴν παραχώρησιν ζητήσαντες. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἐσχάτως ἐγένοντο εἰς τὴν κυβέρνησιν προτάσεις εἰς ἃς εὐμενέστερον ἔκλινεν οὗς.

Προκειμένου νὰ προσῆ ἡ κυβέρνησις εἰς νέαν παραχώρησιν τῆς ἐπιχειρήσεως, δὲν δυνατὸ τις βεβαίως νὰ εἴκαση τὴ περὶ τῶν ὅρων αὐτῆς, δυναμένων νὰ συντεχθῶσι ἐπὶ οἱωνδήποτε βάσεων μὲ τὴν ἐπιρόλαξιν τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως. Ὅπως δήπτε ὅμως καλὸν εἶναι νὰ γνωρίζωσι οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὴν περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ἰσχύουσαν ἤδη νομοθεσίαν, καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτης θέλομεν περιορισθῆ σήμερον.

Ἡ κυβέρνησις ὑπέγραψε τὴν 22 Ἰουλίου 1865 προσωρινὴν σύμβασιν παραχωρήσεως τῆς Κωπαΐδος μετὰ τοῦ κ. Μονεγρᾶρ, ἀλλ' οὗτος ἤδη τὴν 28 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους μεταβίβασεν ἅπαντα τὰ ἐπ' αὐτῆς δικαιώματα αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Χενρὶ Μπονῆρ, καὶ δυνάμει τοῦ εἰδικοῦ νόμου τῆς 26 Ἰανουαρίου 1867, ἐδόθη τοῦτῳ ἡ ὁριστικὴ τῆς ἐπιχειρήσεως παραχώρησις.